

Sygn. akt I C 1761 / 14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Małgorzata Wąchala**

po rozpoznaniu w dniu 09.10.2015 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **M. R.**, (...) **spółki jawnej we W.**

przeciwko **B. W.**

o uznanie umowy za bezskuteczną

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powoda umowę o podział majątku wspólnego zawartą w dniu 09.08.2012 r. przed notariuszem A. M.w T.między dłużnikiem powoda W. W. (1) a pozwaną B. W.w formie aktu notarialnego, rep. A nr (...) – w części dotyczącej przeniesienia przez W. W. (1) na B. W. udziału wynoszącego 1/2 w prawie własności nieruchomości stanowiącej zabudowaną działkę nr (...), położonej we W.przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków prowadzi księgę wieczystą nr (...) – w celu zaspokojenia części wierzytelności pieniężnej w wysokości 100 000 zł przysługującej powodowi wobec dłużnika W. W. (1) stwierdzonej tytułem wykonawczym w postaci nakazu zapłaty wydanego w dniu 15.10.2013 r. przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie X GNc 907/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności dnia 26.11.2013 r.;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda **8 617 zł** kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) M. R., (...) Spółka jawna we W. wystąpił przeciwko B. W. z pozwem o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego umowy o podział majątku wspólnego zawartej w dniu 09.08.2012 r. przed notariuszem A. M.w T. między dłużnikiem powoda W. W. (1) a B. W. w formie aktu notarialnego nr rep. A (...) – w części dotyczącej przeniesienia przez W. W. (1) na B. W. przysługującego udziału 1/2 części w prawie własności nieruchomości stanowiącej zabudowaną działkę nr (...), położonej we W.przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków prowadzi KW nr (...) – w celu zaspokojenia części wierzytelności pieniężnej w wysokości 100 000 zł przysługującej powodowi wobec dłużnika W. W. (1) stwierdzonej tytułem wykonawczym w postaci nakazu zapłaty wydanego w dniu 15.10.2013 r. przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie X GNc 907/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności dnia 26.11.2013 r.

Powód podał, że na podstawie umowy z dnia 01.02.2012 r. udzielił W. W. (1) pożyczki w kwocie 150 000 zł. Pożyczkobiorca zobowiązał się do zwrotu pożyczonych pieniędzy wraz z odsetkami kapitałowymi do dnia 31.01.2013 r. Na zabezpieczenie spłaty pożyczki W. W. (1) wystawił weksel własny na kwotę 186 000 zł. Na podstawie tego weksla powód uzyskał dnia 15.10.2013 r. nakaz zapłaty w sprawie X GNc 907/13. Na podstawie tego nakazu powód wystąpił do Komornika Sądowego M. S. (1) o przeprowadzenie postępowania zabezpieczającego. Pismem

z dnia 03.12.2013 r. Komornik zawiadomił powoda o bezskuteczności postępowania zabezpieczającego wobec toczących się przeciwko dłużnikowi egzekucji administracyjnych i sądowych skierowanych do rachunków bankowych oraz nieruchomości objętych księgami wieczystymi nr (...). W dniu 31.12.2013 r. Komornik umorzył bezskuteczne postępowanie zabezpieczające. Na podstawie nakazu zapłaty z dnia 15.10.2013 r. jako tytułu wykonawczego powód wystąpił przeciwko W. W. (1) do Komornika Sądowego w O. K. B. o egzekucję całej należności wnosząc o skierowanie postępowania egzekucyjnego do będącego już przedmiotem egzekucji z wniosku innego wierzyciela przysługującego dłużnikowi prawa użytkownika wieczystego nieruchomości w J. – KW nr (...). Pierwsza licytacja nieruchomości okazała się bezskuteczna wobec braku licytantów. Pismem z dnia 10.04.2014 r. Komornik poinformował powoda, że do nieruchomości egzekucję skierowało pięciu wierzycieli, a łączna kwota ich roszczeń wynosi 1 429 610, 66 zł. Nieruchomość jest aktualnie obciążona trzema hipotekami o łącznej wysokości 558 722 zł. Prowadzi to do wniosku, że nawet w przypadku skutecznej kolejnej licytacji tej nieruchomości jedynie wierzyciele hipoteczni zdołają uzyskać zaspokojenie swych wierzytelności i to nie w pełnym zakresie. Powód jako wierzyciel niezabezpieczony hipotecznie na tej nieruchomości najprawdopodobniej nie uzyska z niej zaspokojenia roszczenia choćby w części. Pismem z dnia 22.01.2014 r. Komornik Sądowy w O. T. S. poinformował powoda, że do nieruchomości stanowiących własność dłużnika objętych KW nr (...), (...) i (...) prowadzi egzekucję z wniosku pięciu wierzycieli, których roszczenia wynoszą łącznie 1 030 000 zł, natomiast ustalona przez Komornika łączna wartość nieruchomości wynosi 144 929 zł. Z KW nr (...) wynika, że nieruchomość tę obciąża aktualnie dziewięć hipotek o łącznej wysokości 775 475, 40 zł. Nieruchomość objęta KW nr (...) została już sprzedana w toku egzekucji osobie trzeciej. Natomiast z KW nr (...) wynika, że nieruchomość tę obciąża aktualnie osiem hipotek o łącznej wysokości 782 408, 90 zł. Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że uzyskanie przez powoda zaspokojenia z trzech ww. nieruchomości jest praktycznie i obiektywnie niemożliwe.

W toku postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi powód uzyskał informację, że w dniu 09.08.2012 r. przed notariuszem A. M. w T. między dłużnikiem W. W. (1) a B. W. została zawarta – w formie aktu notarialnego nr rep. A (...) – umowa o podział majątku wspólnego. Na podstawie tej umowy W. W. (1) przeniósł na swoją małżonkę B. W. m.in. przysługujący mu dotychczas udział 1/2 w prawie własności nieruchomości położonej przy ul. (...) objętej KW nr (...). W ten sposób B. W. stała się jedynym właścicielem tej nieruchomości.

Zgodnie z art. 527 § 1 kc, gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub z łatwością mogła się dowiedzieć. W myśl art. 527 § 2 kc czynność prawna dokonana jest z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Zgodnie z art. 527 § 3 kc, jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim w nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Powód wskazał, że zgodnie z orzecznictwem sądów ochrona wierzyciela polegająca na przyznaniu mu prawa żądania uznania za bezskuteczną wobec niego czynności prawnej zdziałanej przez dłużnika z osobą trzecią, w celu zaspokojenia jego wierzytelności, przewidziana w art. 527 § 1 kc, jest możliwa po kumulatywnym spełnieniu przesłanek: istnienia wierzytelności, dokonania czynności prawnej przez dłużnika z osobą trzecią, pokrzywdzenia wierzyciela tą czynnością, dokonania jej przez dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, uzyskania wskutek tej czynności korzyści majątkowej przez osobę trzecią, działania osoby trzeciej w złej wierze.

Powód podniósł, że umowa, którą dłużnik przeniósł na swoją małżonkę – pozwaną B. W. udział 1/2 w prawie własności nieruchomości przy ul. (...), została zawarta w czasie, gdy istniało już zobowiązanie W. W. (1) wobec powoda z tytułu umowy pożyczki z dnia 01.02.2012 r. W dniu przeniesienia na pozwaną udziału w sprawie własności ww. nieruchomości dłużnik miał zatem świadomość obowiązku spłaty długu z umowy pożyczki, a także miał świadomość lub co najmniej powinien był przewidywać, że pozbywając się w ten sposób istotnego, ekonomicznie atrakcyjnego składnika swego majątku, może w rezultacie stać się niewypłacalny lub co najmniej utrudnić bądź odwlec zaspokojenie swego długu wobec powoda. Należy więc przyjąć, że przy dokonywaniu zaskarżonej czynności prawnej dłużnik działał

ze świadomością pokrzywdzenia powoda jako swojego wierzyciela. Wniosku o świadomym działaniu dłużnika z pokrzywdzeniem powoda nie zmienia fakt, że na podstawie umowy o podział majątku z dnia 09.08.2012 r. dłużnik stał się wyłącznym właścicielem (w rezultacie przeniesienia na niego przez B. W. przysługujących jej dotychczas udziałów w wysokości po 1/2) następujących praw: użytkowania wieczystego nieruchomości objętej KW nr (...), własności nieruchomości objętej KW nr (...), własności nieruchomości objętej KW nr (...), spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) oraz przedsiębiorstwa dłużnika. Dłużnik niewątpliwie miał świadomość – potwierdzoną wprost w treści umowy o podział majątku wspólnego – istnienia już wówczas obciążeń hipotecznych na wskazanych nieruchomościach. Nie można uznać, że uzyskane przez dłużnika od B. W. na podstawie umowy o podział majątku wspólnego z dnia 09.08.2012 r. dotychczasowe udziały powoda w ww. nieruchomościach stanowiły odpowiedni, pełny ekwiwalent przeniesionych przez dłużnika na B. W. jego udziałów w nieruchomościach. W tym kontekście pozbycie się przez dłużnika udziału 1/2 w prawie własności nieruchomości objętej KW nr (...), która stanowi nieobciążoną hipotecznie działkę zabudowaną położoną we W., należy uznać za działanie powodujące pokrzywdzenie wierzyciela, który pozbawiony został realnych możliwości zaspokojenia swego długu z majątku dłużnika z uszczuplonego w rezultacie kwestionowanej czynności prawnej. Pozwana B. W. – małżonka dłużnika – wiedziała lub co najmniej z łatwością mogła się dowiedzieć o działaniu dłużnika przy zawieraniu zaskarżonej czynności prawnej ze świadomością pokrzywdzenia powoda. Pozwana jako małżonka W. W. (1) jest bez wątpienia osobą będącą w bliskim z nim stosunku. Nadto pozwana i dłużnik jako małżonkowie zamieszkują wspólnie przy ul. (...).

Powód domaga się udzielenia mu ochrony paulińskiej w stosunku do części przysługującej mu wierzytelności wobec dłużnika w kwocie 100 000 zł. Jest to część należności głównej roszczenia stwierdzonego nakazem zapłaty z dnia 15.10.2013 r., X GNc 907/13.

W odpowiedzi na pozew (k.89-100) pozwana B. W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Pozwana podniosła, że umowa z dnia 09.08.2012 r. o podział majątku nie została zawarta z pokrzywdzeniem wierzyciela. Podała, że od wielu lat pozostaje w faktycznej separacji z małżonkiem W. W. (1). Ich rozwód jest wykluczony z uwagi na wyznanie pozwanej. Dnia 27.03.2009 r. małżonkowie zawarli przed notariuszem A. C. małżeńską umowę majątkową, na mocy której ustanowili w swoim małżeństwie ustrój rozdzielności majątkowej z uwagi na zupełny rozkład ich pożycia małżeńskiego. Podział majątku wspólnego 3 lata po ustanowieniu rozdzielności spowodowany był brakiem świadomości małżonków co do konieczności dokonania takiej czynności. Twierdzenie powoda, że podział majątku pozwanej i dłużnika dokonany został z zamiarem pokrzywdzenia powoda, nie polega na prawdzie. Nie ulega wątpliwości, że wartości poszczególnych składników majątku wskazane w umowie podziału sporządzone były na podstawie subiektywnego odczucia stron umowy, nie są to więc wartości wiążące w tym postępowaniu. Należy brać pod uwagę faktyczne wartości poszczególnych składników majątku, a nie te przyjęte przez strony umowy podziału. Według pozwanej w podziale majątku dłużnik otrzymał o 310 517 zł więcej niż pozwana. Podział majątku nie był dokonany z pokrzywdzeniem wierzyciela. Twierdzenie powoda w zakresie jego pokrzywdzenia jest nieuzasadnione.

Według opinii niezależnych rzeczoznawców wartość nieruchomości przy ul. (...) wynosi 813 820 zł, wartość lokalu mieszkalnego przy ul. (...) wynosi 206 118 zł, wartość nieruchomości w J. wynosi 672 395 zł. Wartość poszczególnych składników przedsiębiorstwa dłużnika opiewa na kwotę 485 895 zł.

Bez znaczenia pozostaje kwestia aktualnego obciążenia nieruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego małżonków.

Oświadczenie dłużnika zawarte w § 7 umowy podziału majątku stanowi pokwitowanie otrzymania kwoty 370 000 zł. Kwota ta została wypłacona przed podziałem majątku. Poza pozwaną jest kwestia, na jakie cele dłużnik przeznaczył otrzymane środki.

Pozwana podniosła, iż nie miała świadomości pokrzywdzenia wierzycieli swojego małżonka. Nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła dowiedzieć się o stanie interesów małżonka, jako że przez szereg lat nie utrzymywała

z nim stosunków. Pomimo faktu, że pozwana i dłużnik pozostają w związku małżeńskim, pozwana nie była zaangażowana w sprawy prowadzonej działalności gospodarczej małżonka, ani też nie zależało jej na byciu informowaną w tym zakresie.

Ponadto pozwana nie była informowana o sprawach prowadzonej przez jej małżonka działalności gospodarczej również z uwagi na jej słaby stan zdrowia. Pozwana w maju 2011 r. poddana została operacji implantacji sztucznej zastawki mechanicznej. Skutki choroby sercowej odczuwalne są dla pozwanej do dnia dzisiejszego. Pozwana pozostaje pod opieką lekarzy specjalistów.

Zważywszy na powyższe okoliczności, a to m.in. brak pokrzywdzenia powoda i brak świadomości pokrzywdzenia powoda, powództwo winno ulec oddaleniu.

W piśmie z dnia 09.02.2015 r. powód podtrzymał żądanie pozwu.

Podniósł, że pozwana była i jest w pełni świadoma sytuacji finansowej swojego męża W. W. (1), świadczą o tym zarówno treść umowy o podział majątku z dnia 09.08.2014 r., jak również umowy pożyczki z firmą (...) z dnia 03.04.2012 r, w której dłużnik W. W. (1) jako strona umowy działał również w imieniu pozwanej B. W. (stosowane umocowanie zostało powołane w komparycji aktu notarialnego rep A nr (...)), w której to imieniu zaciągnął zobowiązanie pieniężne, ustanowił obciążenia hipoteczne oraz poddał ją egzekucji na podstawie art. 777 kpc co do zapłaty kwoty pożyczki do wysokości 500 000 zł. Zgodnie z treścią tej umowy pozwana w dniu 30.03.2012 r. udzieliła swojemu mężowi W. W. (1) pełnomocnictwa w formie notarialnej do zaciągnięcia pożyczki, ustanowienia hipotek i poddania się egzekucji. Okoliczności powyższe wskazują, iż nieprawdą są twierdzenia pozwanej B. W., jakoby „przy zachowaniu należytej staranności nie mogła dowiedzieć się o stanie interesów małżonka, jako że przez szereg lat nie utrzymywała z nim stosunków”. To twierdzenie jest niewiarygodne, gdyż sam fakt udzielenia tak szerokiego pełnomocnictwa świadczy o tym, iż pozwana miała do męża ogromne zaufanie co do podejmowanych w jej imieniu czynności. Pozwana orientowała się w poczynaniach swojego męża zarówno osobistych jak i zawodowych, udzielając pełnomocnictwa do zaciągnięcia zobowiązania w tak wysokiej kwocie musiała wiedzieć, jaki jest cel i potrzeba, a co najmniej mogła spodziewać się konsekwencji podejmowanych przez niego czynności i zaciąganych zobowiązań. Pełnomocnictwo jest bowiem jednostronnym oświadczeniem woli i cechuje go pełne zaufanie mocodawcy do pełnomocnika.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należy uznać, iż pozwana nie tylko miała świadomość, ale aktywnie uczestniczyła w czynnościach zmierzających do obciążania wspólnego majątku kosztem innych wierzycieli.

Stwierdzenie, pozwanej, iż „nie zależało jej na byciu informowaną” świadczy tylko na jej niekorzyść, gdyż wskazuje na świadome przyzwolenie na swobodę w działalności jej męża, w tym również w działaniu na szkodę wierzycieli.

Pozwana wskazała na słaby stan zdrowia i operację w 2011 r. Pełnomocnictwo zostało udzielone w marcu 2012 r., co wskazuje, iż stan zdrowia nie przeszkadzał pozwanej w podejmowaniu świadomych decyzji dotyczących zaciągania zobowiązań i obciążaniu wspólnego majątku. Pozwana uczestniczyła w życiu męża, wiedziała, że ma on długi i że działa z pokrzywdzeniem swoich wierzycieli. W marcu 2012 r. na adres pozwanej i jej męża wpłynęła korespondencja od komornika dotycząca prowadzonej egzekucji przeciwko dłużnikowi W. W. (1). Pozwana zatem musiała wiedzieć o wszystkich wszczętych przeciwko dłużnikowi przed podziałem majątku wspólnego postępowaniach egzekucyjnych. Fakt doręczania korespondencji komorniczej do dłużnika W. W. (1) na adres zamieszkania pozwanej wskazuje, iż pozwana miała pełną świadomość, iż mąż jej jest dłużnikiem i to w wielu sprawach komorniczych. Również na dzień podziału majątku przeciwko dłużnikowi W. W. (1) prowadzonych było kilka postępowań komorniczych, o czym zarówno pozwana jak i jej mąż wiedzieli, z uwagi na fakt wspólnego zamieszkiwania i otrzymywania korespondencji dot. wszczęcia egzekucji oraz podejmowanych w toku egzekucji czynności. Wszelkie zatem wyjaśnienia pozwanej o rzekomym braku świadomości lub wiedzy co do poczynania dłużnika W. W. (1), oraz stanu jego zadłużenia, obciążeń hipotecznych i roszczeń kolejnych wierzycieli są niewiarygodne i w żadnej mierze nie mogą być prawdziwe.

Odnosząc się do wskazania przez pozwaną na mienie dłużnika powód podniósł, iż wskazanie przez osobę trzecią majątku dłużnika umożliwiającego zaspokojenie wierzyciela musi być zatem tak jednoznaczne i katerygiczne, aby

nie wymagało od wierzyciela dodatkowych starań i działań. Po takim wskazaniu wierzyciel może od razu skierować egzekucję do wskazanego składnika majątku i tylko jeśli tą drogą uzyska zaspokojenie, osoba trzecia będzie zwolniona z odpowiedzialności na podstawie art. 533 kc.

Kluczową dla sprawy przesłanką, które pozwana zdaje się nie dostrzegać, jest istnienie pokrzywdzenia wierzyciela, które ocenia się według stanu na dzień wniesienia skargi pauliańskiej i wyrokowania, a nie na dzień dokonania zaskarżonej czynności, jak błędnie utrzymuje pozwana. Jeśli wierzyciel nie jest aktualnie w stanie zaspokoić się z majątku dłużnika, to oznacza, że istnieje pokrzywdzenie wywołane zaskarżoną czynnością. Pozbycie się przez dłużnika udziału w nieruchomości przy ul. (...) spowodowało, że dłużnik stał się niewypłacalny co najmniej w stopniu większym niż był przed zawarciem umowy o podział majątku.

Pozwana błędnie posługuje się w odpowiedzi na pozew pojęciami „świadomość pokrzywdzenia” i „zamiar pokrzywdzenia”, mylnie utożsamiając te określenia. Art. 527 kc wskazujący na definicję świadomości pokrzywdzenia wierzyciela nie wymaga od wierzyciela, którego wierzytelność istniała już w dacie dokonywania zaskarżonej czynności, aby wykazywał on „zamiar pokrzywdzenia”, wystarczające jest wykazanie „świadomości pokrzywdzenia”. „Zamiar pokrzywdzenia” to kategoria bardziej zaawansowana, zakładająca, że działanie dłużnika musi być ukierunkowane na pokrzywdzenie wierzyciela, pokrzywdzenie musi być celem dłużnika. Do „zamiaru pokrzywdzenia” odwołuje się art. 530 kc, który dotyczy pokrzywdzenia wierzycieli przyszłych, czyli takich, których wierzytelności nie istniały w dacie dokonywania czynności dłużnika. W takim przypadku wierzyciel zaskarżający czynność dłużnika i osoby trzeciej musi wykazać „zamiar pokrzywdzenia”, nie wystarczy udowodnienie „świadomości pokrzywdzenia”. Natomiast w tej sprawie wystarczające jest wykazanie „świadomości pokrzywdzenia”, co zostało przedstawione w pozwie.

Okoliczność, że nieruchomości dłużnika są aktualnie obciążone hipotekami, które de facto wykluczają możliwość zaspokojenia się z tych nieruchomości przez powódkę, są bardzo istotne dla sprawy, bo potwierdzają, że pokrzywdzenie wierzyciela istnieje w chwili zaskarżenia czynności dłużnika i w chwili wyrokowania.

Pozwana podnosi w piśmie, że nie miała świadomości, że po zawarciu umowy ustanawiającej rozdzielność majątkową należy też umownie podzielić majątek małżonków. Nie wyjaśnia jednak, w jaki sposób ostatecznie nabrała świadomości, że taką czynność trzeba wykonać i dlaczego małżonkowie zdecydowali się na nią akurat w sierpniu 2012 r. W tym czasie istniało już bowiem zobowiązanie dłużnika wobec powoda z tytułu umowy pożyczki zawartej w lutym 2012 r., a więc przy dokonywaniu zaskarżonej czynności w sierpniu 2012 r. dłużnik miał świadomość, że przenosząc na małżonkę atrakcyjną część swego majątku (udział w nieruchomości nieobciążonej hipotecznie) znacznie zmniejsza swoje możliwości płatnicze, a więc pogarsza sytuację wierzyciela.

Argumentacja pozwanej jest chybiona także z punktu widzenia reguł doświadczenia życiowego!. Można racjonalnie wnioskować, że pomiędzy istnieniem zobowiązania dłużnika wobec powódki w znacznej wysokości a działaniem dłużnika, który przeniósł na małżonkę część swego majątku, istnieje związek, który można określić jako próbę uniemożliwienia wierzycielowi zaspokojenia jego wierzytelności wskutek pozbycia się istotnego składnika majątku przez dłużnika. Twierdzenia pozwanej o braku więzi między małżonkami i istnieniu między nimi „faktycznej separacji” są kompletnie niewiarygodne i sformułowane tylko na potrzeby procesu, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że małżonkowie nadal mieszkają pod tym samym adresem – a jest to okoliczność kluczowa z punktu widzenia ustalenia „bliskości relacji”. Z odpowiedzi na pozew wynika, że pozwana ma jednak świetne rozeznanie w sytuacji majątkowej dłużnika, co świadczy o tym, że małżonkowie nadal utrzymują relacje. Pozwana, jeśli chce uwolnić się od odpowiedzialności, musi wykazać, że nie wiedziała w chwili zawierania umowy o podział majątku – w sierpniu 2012 r. – o istnieniu zobowiązań dłużnika i nie wiedziała, że przenosząc na nią udział w atrakcyjnej nieruchomości dłużnik pogarsza sytuację wierzycieli, którzy mogą nie uzyskać zaspokojenia swoich wierzytelności. W świetle art. 527 § 3 kc domniemanie, że osoba trzecia wiedziała o działaniu dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela oparte jest na ustaleniu, że osobę trzecią z dłużnikiem łączył „bliski stosunek”. A kuriozalne twierdzenie o „rzekomej separacji” sformułowane jest w ocenie powódki tylko na potrzeby tego postępowania, zwłaszcza w świetle wspólnego zamieszkiwania małżonków.

Ochrona wierzyciela, polegająca na przyznaniu mu prawa żądania uznania za bezskuteczną wobec niego czynności prawnej, zdziałanej przez dłużnika z osobą trzecią, w celu zaspokojenia jego wierzytelności, przewidziana art. 527 § 1 kc, jest możliwa, po kumulatywnym spełnieniu, objętych tym przepisem przesłanek: istnienia wierzytelności, dokonania czynności prawnej przez dłużnika z osobą trzecią, pokrzywdzenia wierzyciela tą czynnością, dokonania jej przez dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, uzyskania wskutek tej czynności korzyści majątkowej przez osobę trzecią, działania osoby trzeciej w złej wierze.

Dłużnik powoda W. W. (1) na podstawie umowy o podział majątku wspólnego przeniósł w dniu 09.08.2012 r. na swoją małżonkę, pozwaną B. W., udział 1/2 w części prawa własności nieruchomości we W. przy ul. (...). Umowa ta została zawarta w czasie, gdy istniało już zobowiązanie W. W. (1) wobec powoda z tytułu umowy pożyczki z dnia 01.02.2012 r. W dniu przeniesienia na pozwaną udziału w prawie własności nieruchomości dłużnik miał zatem świadomość obowiązku spłaty długu z umowy pożyczki, a także miał świadomość lub co najmniej powinien racjonalnie przewidywać, że pozbywając się w ten sposób istotnego (ekonomicznie atrakcyjnego, nieobciążonego hipotecznie – jak wynika z § 4 umowy z dnia 09.08.2012 r. należność ZUS zabezpieczona hipoteką na tej nieruchomości została spłacona, więc hipoteka ta wygasła, zgodnie z art. 94 ukwh) składnika swego majątku, może w rezultacie stać się niewypłacalny lub co najmniej może powiększyć swoją niewypłacalność i w konsekwencji uniemożliwić lub co najmniej utrudnić bądź odwlec zaspokojenie swego długu wobec powódki. Należy więc przyjąć, że przy dokonywaniu zaskarżonej czynności prawnej dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia powoda jako swego wierzyciela. Powyższego wniosku o świadomym działaniu dłużnika z pokrzywdzeniem powoda nie zmienia fakt, że na podstawie umowy o podział majątku wspólnego z dnia 09.08.2012 r. dłużnik stał się wyłącznym właścicielem (w rezultacie przeniesienia na niego przez B. W. przysługujących jej dotychczas udziałów w wysokości po 1/2 części) następujących praw: użytkownika wieczystego nieruchomości objętej KW nr (...), własności nieruchomości objętej KW nr WR1 (...), własności nieruchomości objętej KW nr WR1 (...), spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego we W. przy ul. (...) oraz przedsiębiorstwa dłużnika.

Dłużnik niewątpliwie miał świadomość – potwierdzoną wprost w treści umowy o podział majątku wspólnego z dnia 09.08.2012 r. – istnienia już wówczas obciążeń hipotecznych na nieruchomościach o numerach ksiąg wieczystych: (...), WR1 (...), WR1 (...), WR1 (...), które „zabezpieczają spłatę pożyczek udzielonych W. W. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą W. W. (1) (...) Przedsiębiorstwo (...) we W. na podstawie umów zawartych w 2012 r.”, co w oczywisty sposób pomniejsza szanse zaspokojenia z nieruchomości roszczeń innych wierzycieli dłużnika niezabezpieczonych hipotekami na nich, w tym roszczeń powoda. Ponadto powyższe cztery nieruchomości, do których prawa (udziały) przeniosła na dłużnika B. W. na podstawie umowy z dnia 09.08.2012 r., stanowią działki niezabudowane, których łączna wartość wynosiła 475 461, 00 zł. Nie można więc uznać, że uzyskane przez dłużnika od B. W. na podstawie umowy o podział majątku wspólnego z dnia 09.08.2012 r. dotychczasowe udziały pozwanej w tych nieruchomościach stanowiły odpowiedni, pełny ekwiwalent przeniesionych przez dłużnika na B. W. jego udziałów w nieruchomościach objętych księgą wieczystą nr (...) i księgą wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Miliczu. Wniosek ten potwierdza zresztą fakt, że zgodnie z umową o podział majątku wspólnego pozwana zobowiązana była wypłacić na rzecz dłużnika 370 000 zł jako dopłatę „celem wyrównania wartości nabytych składników majątkowych”. W tym kontekście pozbycie się przez dłużnika udziału 1/2 w prawie własności nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...), która stanowi nieobciążoną hipotecznie działkę zabudowaną położoną we W., należy uznać za działanie powodujące pokrzywdzenie wierzyciela, który pozbawiony został realnych możliwości zaspokojenia swego długu z majątku dłużnika z uszczuplonego w rezultacie kwestionowanej czynności prawnej.

Aktualny przebieg postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi potwierdza wniosek o rzeczywistym charakterze tego pokrzywdzenia.

Pozwana B. W. – małżonka dłużnika – wiedziała lub co najmniej lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć o działaniu dłużnika przy zawieraniu zaskarżonej czynności prawnej ze świadomością pokrzywdzenia powoda, za czym przemawia domniemanie z art. 527 § 3 kc. Pozwana jako małżonka W. W. (1) jest bez wątplenia

osobą będącą w bliskim z nim stosunku w rozumieniu art. 527 § 3 kc. Nadto pozwana i dłużnik jako małżonkowie zamieszkują wspólnie w budynku przy ul. (...) we W..

Stan wypłacalności dłużnika pogarsza się. Sprzedaż nieruchomości nie pokryje nawet w połowie wierzytelności hipotecznych, a co dopiero innych wierzytelności, w tym

wierzytelności powoda.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

Mąż pozwanej B. W.W. W. (1) od 1983 r. do końca 2012 r. prowadził działalność gospodarczą w branży budownictwa drogowego pod nazwą Przedsiębiorstwo (...). Siedziba przedsiębiorstwa znajdowała się w miejscu zamieszkania dłużnika, tj. pod adresem (...) we W., natomiast baza przedsiębiorstwa – hala, maszyny, urządzenia, pojazdu, znajdowała się na nieruchomości w J..

/ dowód: zeznania świadka W. W. (1) – e-protokół z dnia 26.05.2015 r.

00.01.12-00.28.02; zeznania współnika powoda M. R. – e-protokół z dnia

22.09.2015 r. 00.00.42-00.13.45 /

Od 2005 r. relacje między W. W. (1) a B. W. zaczęły się pogarszać.

Od 2009 r. małżonkowie W. pozostają w faktycznej separacji, nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, nie dokonywali wspólnie zakupów ani wspólnego rozliczania wydatków. W. W. (1) nie przekazywał żonie żadnych środków na utrzymanie nieruchomości, na pokrycie opłat za media. Należności te opłacała B. W..

/ dowód: zeznania świadków: W. W. (1), M. S. (2) – e-protokół z

dnia 26.05.2015 r. 00.28.03-00.41.09, A. S. (1) – e-protokół z dnia

26.05.2015 r. 00.41.10-00.59.32; zeznania pozwanej B. W. – e-protokół z

dnia 22.09.2015 r. 00.13.46-01.09.03 /

W. W. (1) wyprowadził się z domu przy ul. (...) we W., ale zachował tam jeden pokój, w którym pozostały jego rzeczy osobiste. Pozostał zameldowany pod tym adresem, tam też była kierowana do niego korespondencja prywatna i urzędowa.

B. W. odbierała korespondencję adresowaną do męża, przesyłała mu następnie wiadomość SMS-em.

W. W. (1) przebywał u ojca w W. lub u brata w P..

Małżonkowie spotykali się przy okazjach rodzinnych, świętach, komuniach wnuków, itp.

Z uwagi na przekonania religijne wykluczali możliwość wystąpienia o rozwód.

/ dowód: zeznania świadków: W. W. (1), M. S. (2), A.

S.; zeznania pozwanej B. W. /

W. W. (1) nie rozmawiał z żoną B. i córkami M. S. (2) i A. S. o prowadzonej działalności gospodarczej. Czasami jedynie chwalił się wygranym przetargiem, itp.

Kiedy B. W. i córki wypytywały W. W. (1) o jego sprawy zawodowe, finanse, itp., reagował nerwowo, zbywał ją, mówiąc, że nie się złego nie dzieje, że ma przejściowe trudności.

/ dowód: zeznania świadków: W. W. (1), M. S. (2), A.

S.; zeznania pozwanej B. W. /

B. W. zwróciła uwagę, że mąż zaczął ponownie palić, co wskazywało u niego na stres. Traciła do niego zaufanie. Powiedziała, że nie chce w tym uczestniczyć, że chce, aby odpowiadał swoją częścią majątku za swoje działania.

Wcześniej pozwana podpisywała wraz z mężem dokumenty, np. umowy kredytu na potrzeby działalności gospodarczej.

/ dowód: zeznania świadków: M. S. (2), A. S. (1); zeznania pozwanej

B. W. /

Małżonkowie W. podjęli decyzję o ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej tak, aby W. W. (1) ponosił wyłącznie ryzyko i odpowiedzialność związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Uzgodnili, że W. W. (1) przypadnie mieszkanie przy ul. (...), przedsiębiorstwo, w tym nieruchomości w J., nieruchomości w L. i Wielkiej, natomiast B. W. przypadnie nieruchomość przy ul. (...) we W..

Umową z dnia 27.03.2009 r. zawartą przed notariuszem A. C. we W., rep. A nr (...), W. W. (1) i B. W. ustanowili rozdzielnosc majątkową.

/ dowód: akt notarialny z dnia 09.08.2012 r., rep. A (...); zeznania świadka W.

W.; zeznania pozwanej B. W. /

B. W. jest osobą dociekliwą, wnikliwą, oszczędną, gospodarną,

zapobiegliwą. Nie zaciąga pożyczek. Kiedy ma coś kupić, np. buty, kilkakrotnie ogląda towar,

zastanawia się.

/ dowód: zeznania świadków: W. W. (1), M. S. (2), A.

S. /

Dnia 01.02.2012 r. (...) M. R., (...) spółka jawna we W. jako pożyczkodawca oraz W. W. (1) jako pożyczkobiorca zawarli umowę pożyczki, której przedmiotem była kwota 150 000 zł z przeznaczeniem na działalność gospodarczą Przedsiębiorstwa (...). Na zabezpieczenie pożyczki W. W. (1) wystawił weksel własny na kwotę pożyczki wraz z odsetkami w kwocie 186 000 zł. Umowa została zawarta na okres od dnia 01.02.2012 r. do dnia 31.01.2013 r.

Do zawarcia umowy doszło po tym, jak księgowa powodowej spółki, która obsługiwała także W. W. (1), skontaktowała strony umowy. Księgowa informowała, że zna dłużnika od 30 lat, że prowadzi on duże przedsiębiorstwo robót drogowych, zatrudnia wielu pracowników, ma dużo zleceń. Środki uzyskane z pożyczki miały zostać przeznaczone na wypłaty wynagrodzeń. W. W. (1) mówił, że ma dłużników, którzy zalegają mu z płatnościami.

/ dowód: umowa pożyczki z dnia 01.02.2012 r. – k. 16-17; weksel – k. 18; zeznania współniczki

powoda M. R. /

Dnia 16.03.2012 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia J. K. w sprawie KM 799/12 z wniosku wierzyciela P. R. przeciwko W. W. (1) prowadzonej na podstawie ugody zawartej przed Sądem Okręgowym

w Łodzi dnia 15.11.2011 r., II C 1466/11, dokonał zajęcia ruchomości dłużnika w postaci 8 samochodów ciężarowych, 2 naczep ciężarowych, ciągnika samochodowego.

/ dowód: protokół zajęcia ruchomości – k. 161-162 /

Komornik Sądowy J. K. prowadził także przeciwko dłużnikowi W. W. (1) postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 1767/12 z wniosku wierzyciela P. R. również na podstawie ugody zawartej przed Sądem Okręgowym w Łodzi dnia 15.11.2011 r., II C 1466/11, które zostało umorzone na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 kpc postanowieniem z dnia 05.05.2015 r., a także postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 1156/13 z wniosku wierzyciela Urzędu Miejskiego W. Wydziału Podatków i Opłat, które zostało umorzone na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 kpc postanowieniem z dnia 13.04.2013 r.

/ dowód: pisma KS J. K. – k. 268-269 /

B. W. choruje na istotną hemodynamiczną niedomykalność zastawki mitralnej rozpoznaną od 1997 r.

W okresie od 16.03.2011 r. do 18.03.2011 r. oraz w okresie od 11.05.2011 r. do 17.05.2011 r. B. W. przebywała w Klinice (...) Szpitala (...) we W., gdzie dnia 12.05.2011 r. przeszła zabieg implantacji sztucznej zastawki mechanicznej w pozycję mitralną z powodu jej niedomykalności na tle zapadania płatków.

W okresie od 17.05.2011 r. do 09.06.2011 r., w dniu 21.07.2011 r. oraz w okresie od 11.08.2011 r. do 19.08.2011 r. B. W. przebywała w Ośrodku (...) Szpitala (...) we W..

W okresie od 01.08.2011 r. do 11.08.2011 r. oraz od 20.08.2011 r. do 31.08.2011 r. B. W. przebywała w (...) S.A. w S. w celu rehabilitacji kardiologicznej.

W okresie od 09.03.2012 r. do 30.03.2012 r. B. W. przebywała na Oddziale Szpitalnym Szpitala (...) w K. w celu rehabilitacji kardiologicznej.

B. W. odbywała też leczenie (...) w Centrum (...) sp. z o.o.(...)we W..

/ dowód: karty informacyjne – k. 192-209, k. 293-296; zeznania świadka A. S. (1);

zeznania pozwanej B. W. /

Do sanatorium w K. w marcu 2012 r. pozwana pojechała autobusem. Dnia 30.03.2012 r. W. W. (1) przyjechał po żonę do K. samochodem i od razu po przyjeździe do W. udali się do notariusza A. C..

/ dowód: zeznania pozwanej B. W. /

Dnia 30.03.2012 r. przed notariuszem A. C. we W., w formie aktu notarialnego rep. A nr (...), B. W. udzieliła W. W. (1) pełnomocnictwa do ustanowienia na nieruchomościach położonych w L., gmina O., objętych księgami wieczystymi nr (...), hipotek na zabezpieczenie wszelkich wierzytelności, na rzecz dowolnych osób i na warunkach według uznania pełnomocnika, w tym również do obciążania hipotekami przysługującego jej udziału, a także do złożenia w jej imieniu w trybie art. 177 § 1 pkt 6 kpc oświadczeń o poddaniu się egzekucji w celu zaspokojenia wierzyciela hipotecznego – dowolnego podmiotu i na warunkach według uznania pełnomocnika, ponadto do reprezentowania jej przed wszelkimi urzędami, bankami, osobami, instytucjami, sądami.

/ dowód: pełnomocnictwo z dnia 30.03.2012 r. – k. 277-279 /

Dnia 03.04.2012 r. (...) sp. z o.o.we W.jako pożyczkodawca oraz W. W. (1)jako pożyczkobiorca zawarli przed notariuszem A. C.we W.w formie aktu notarialnego, rep. A nr (...), umowę pożyczki, na mocy której (...) sp. z o.o.udzieliła W. W. (1)pożyczki w kwocie 300 000 zł. Pożyczka miała zostać zwrócona do 30.07.2012 r.

W. W. (1) działając w imieniu własnym oraz w imieniu żony B. W. na podstawie pełnomocnictwa z dnia 30.03.2012 r., rep. A nr (...), oświadczył, że ustanawia na nieruchomościach w L. hipotekę umowną łączną do kwoty 500 000 zł na rzecz (...) sp. z o.o. jako zabezpieczenie pożyczki.

W. W. (1) oświadczył także, że poddaje siebie egzekucji na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 kpc oraz poddaje B. W. egzekucji na podstawie art. 777 § 1 pkt 6 kpc.

/ dowód: umowa z dnia 03.04.2012 r., rep. A nr (...) – k. 182-190 /

W czerwcu 2012 r. firma (...) już nie mogła funkcjonować. Po zabranii przez komornika maszyn nie był on w stanie prowadzić działalności.

/ dowód: zeznania świadka W. W. (1) /

Dnia 09.08.2012 r. B. W. i W. W. (1) zawarli przed

notariuszem A. M. w T. w formie aktu notarialnego rep. A nr (...), umowę o podział majątku wspólnego.

Małżonkowie W. wskazali, że w skład majątku wspólnego wchodzi:

- 1) nieruchomość zabudowana przy ul. (...) we W., (...) nr (...),
- 2) nieruchomość zabudowana w obrębie T., gmina C., powiat (...) – KW nr (...),
- 3) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) we W. należące do zasobów SM (...) we W.,
- 4) przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55¹ kc pod nazwą W. W. (1) (...) Przedsiębiorstwo (...) we W..

Małżonkowie W. wskazali także, że są:

- 1) współwłaścicielami w udziałach po 1/2 nieruchomości w obrębie L., gmina O. – KW nr (...),
- 2) współwłaścicielami w udziałach po 1/2 nieruchomości w obrębie L., gmina O. – KW nr (...),
- 3) współwłaścicielami w udziałach po 1/2 nieruchomości w obrębie L., gmina O. – KW nr (...),
- 4) współużytkownikami wieczystymi w udziałach po 1/2 gruntu oraz współwłaścicielami po 1/2 posadowionych na nim budynków – nieruchomości w J. – KW nr (...).

Małżonkowie W. dokonali podziału majątku wspólnego w ten sposób, że B. W. nabyła w całości nieruchomość położoną przy ul. (...) we W. oraz nieruchomość położoną w T., zaś W. W. (1) nabył w całości spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ul. (...) oraz nieruchomości w J., L., L. oraz przedsiębiorstw (...).

Strony określiły wartość przedmiotu umowy na łączną kwotę 2 400 000 zł.

Strony oświadczyły, że w związku z dokonanym podziałem majątku wspólnego B. W. wypłaciła W. W. (1) przed podpisaniem umowy kwotę 370 000 zł pochodzącą ze sprzedaży nieruchomości wspólnej położonej w P..

Strony wskazały, że wydanie nieruchomości w posiadanie nabywców już nastąpiło, a przypadające W. W. (1) składniki przedsiębiorstwa znajdują się w jego wyłącznym władaniu.

/ dowód: umowa o podział majątku wspólnego – k. 87-92 /

Kiedy notariusz przygotowywała akt notarialny i dokonała wglądu w księgi wieczyste, pozwana powzięła wiadomość o istnieniu obciążeń hipotecznych nieruchomości wspólnych.

/ dowód: zeznania pozwanej B. W. /

W. W. (1) przyjechał po pozwaną i razem pojechali do T. do kancelarii notarialnej.

/ dowód: zeznania pozwanej B. W. /

Nieruchomość położona w L., gmina O., o pow. 2, 6200 ha, stanowiąca

własność dłużnika W. W. (1), objęta KW nr (...), obciążona była hipoteką umowną łączną do kwoty 500 000 zł na rzecz (...) sp. z o.o. we W. oraz ośmioma hipotekami przymusowymi na łączną kwotę 275 475, 40 zł na rzecz Naczelnika Urzędu Skarbowego W..

/ dowód: wydruk elektronicznej KW nr (...) – k. 56-59 /

Nieruchomość położona w L., gmina O., o pow. 1, 4100 ha, stanowiąca własność dłużnika W. W. (1), objęta KW nr (...), obciążona była hipoteką umowną łączną do kwoty 500 000 zł na rzecz (...) sp. z o.o. we W. oraz siedmioma hipotekami przymusowymi na łączną kwotę 292 408, 90 zł na rzecz Naczelnika Urzędu Skarbowego W..

/ dowód: wydruk elektronicznej KW nr (...) – k. 63-66 /

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowy w Oleśnicy T. S. prowadził postępowanie egzekucyjne w sprawie KM obejmujące egzekucję ze wskazanych wyżej nieruchomości.

Postanowieniem z dnia 16.03.2015 r., I Co 2616/12, Sąd Rejonowy w Oleśnicy przysądził własność nieruchomości położonej w L., gmina O., o pow. 2, 6200 ha, objętej KW nr (...) na rzecz T. P. za cenę 46 000 zł

Postanowieniem z dnia 25.05.2015 r., I Co 2616/12, Sąd Rejonowy w Oleśnicy przysądził własność nieruchomości położonej w L., o pow. 1, 4100 ha, objętej KW nr (...), na rzecz M. S. (3) za cenę 73 000 zł.

W projekcie planu podziału zostały ujęte wierzytelności przysługujące (...) sp. z o.o., P. R., (...) S.A. w S., S. K., UG O., ZUS.

/ dowód: akta sprawy I Co 2616/12 /

Nieruchomość położona w L., gmina O., o pow. 3, 050 ha, objęta KW nr (...), została sprzedana w wyniku postępowania egzekucyjnego

prowadzonego przez KS T. S..

/ dowód: wydruk elektronicznej KW nr (...) – k. 60-62 /

Dnia 13.09.2013 r. B. W. złożyła przed notariuszem A. M. w T. w formie aktu notarialnego, rep. A nr (...), oświadczenie o ustanowieniu na nieruchomości przy ul. (...) we W. na rzecz M. S. (2) dożywotniej i nieodpłatnej służebności osobistej mieszkania.

/ dowód: wydruk elektronicznej księgi wieczystej nr (...) – k. 52-55 /

Kiedy nadszedł termin spłaty pożyczki udzielonej przez powoda, W. W. (1) unikał kontaktu. Księgowa spółki wysyłała monity, ona i wspólnicy próbowali także skontaktować się z nim telefonicznie, ale kontakt był utrudniony.

Kiedy wspólniczka powodowej spółki (...) zadzwoniła się do dłużnika, mówił, że był z żoną u rodziny w P. lub L., że potrzebował paru dni odpoczynku. Powiedział, że stawi się na osobiste spotkanie. Na tym spotkaniu poinformował wierzyciela, że ma przejściowe trudności, że jego dłużnicy zalegają z płatnościami. Uzgodnił przesunięcie terminu

spląty o miesiąc. Po upływie tego dodatkowego terminu nadal unikał kontaktów, nie odbierał telefonów albo wyłączał telefon.

M. i J. R. mieszkają niedaleko małżonków W.. Wielokrotnie przejeżdżali na rowerach obok domu przy ul. (...) i widywali samochód dłużnika, a także jego samego, np. rozmawiającego z żoną w ogrodzie.

/ dowód: zeznania współniczki powoda M. R. /

Nakazem zapłaty z dnia 15.10.2013 r., X GNc 907/13, Sąd Okręgowy we Wrocławiu nakazał W. W. (1), aby zapłacił na rzecz (...) spółki jawnej 186 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 04.10.2013 r. oraz 5 942 zł kosztów procesu.

/ dowód: nakaz zapłaty z dnia 15.10.2013 r. – k. 19 /

Na podstawie tego nakazu powód wystąpił do Komornika Sądowego M. S. (1) o wykonanie zabezpieczenia roszczenia.

Pismem z dnia 03.12.2013 r. Komornik Sądowy M. S. (1) zawiadomiła wierzyciela o bezskuteczności zabezpieczenia z ruchomości i wierzytelności, wskazując, że na rachunkach bankowych dłużnika wystąpił zbieg egzekucji, dłużnik mieszka w nieruchomości należącej do małżonki, z którą ma rozdzielną majątkową, nie ustalono żadnego majątku podlegającego zajęciu, obowiązany jest (...) nr (...), z której egzekucję prowadzi KS w O. K. B. oraz KW nr (...), z której egzekucję prowadzi KS w O. T. S..

Rachunek bankowy dłużnika w (...) Banku (...) SA został zajęty przez 15 komorników,

UM W., Naczelnika US W., (...) Oddział we W..

Rachunek bankowy dłużnika w (...) SA został zajęty przez 12 komorników i Naczelnika US W..

Rachunek bankowy dłużnika w (...) Banku SA został zajęty przez 12 komorników i Naczelnika US W..

Dnia 21.11.2013 r. Komornik Sądowy M. S. (1) dokonała w obecności B. W. czynności pod adresem Brata (...). B. W. odbierała korespondencję wysyłaną przez komornika do W. W. (1).

Postanowieniem z dnia 31.12.2013 r. Komornik Sądowy M. S. (1) umorzyła postępowanie zabezpieczające w sprawie KM 2828/13 na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 kpc.

/ dowód: wniosek – k. 20-21; zawiadomienie – k. 22; zajęcia wierzytelności – k. 23-24;

zawiadomienie – k. 25; pismo (...) Banku (...) SA – k. 26-28; pismo (...) SA –

k. 29-31; pismo (...) Banku SA – k. 32-33; postanowienie z dnia 31.12.2013 r. – k. 34;

protokół – k. 223; dowody doręczenia – k. 224-225 /

W trakcie egzekucji współnicy powoda dowiedzieli się o sytuacji majątkowej W. W. (1), o tym, że ma innych wierzycieli, że zaciągnął inne pożyczki, że miały miejsce zajęcia mienia, a nieruchomości są obciążone hipotekami. Informowała ich o tym również księgową.

/ dowód: zeznania współniczki powoda M. R. /

Pismem z dnia 03.12.2013 r. wierzyciel wystąpił do Komornika Sądowego w O. K. B. o wszczęcie przeciwko dłużnikowi egzekucji z nieruchomości położonej w J., KW nr (...). Postępowanie prowadzone było w sprawie KM 2189/13.

/ dowód: wniosek – k. 35-36; zawiadomienie – k. 37; wezwanie – k. 38; zawiadomienia – k. 39-40;

obwieszczenie – k. 45-46; zawiadomienie – k. 47; obwieszczenie – k. 222 /

Pismem z dnia 16.01.2014 r. Komornik Sądowy w O. T. S. poinformował powoda, że prowadzi przeciwko dłużnikowi 5 spraw, w których łączne zadłużenie wynosi 1 030 000 zł.

/ dowód: pismo z dnia 16.01.2014 r. – k. 42 /

Pismem z dnia 10.04.2014 r. Komornik Sądowy w O. K. B.

poinformował powoda, że prowadzi przeciwko dłużnikowi 5 postępowań egzekucyjnych na łączną kwotę 1 429 610, 66 zł.

/ dowód: pismo z dnia 10.04.2014 r. – k. 44 /

Wartość rynkowa nieruchomości położonej przy ul. (...) we W. na dzień 13.08.2014 r. wynosiła 813 820 zł.

Wartość rynkowa lokalu mieszkalnego przy ul. (...) na dzień 14.08.2014 r. wynosiła 206 118 zł.

/ dowód: operaty szacunkowe rzeczoznawcy Z. I. – k. 113-138 /

Nieruchomość dłużnika położona w J., oszacowana na kwotę 330 552, 26 zł, została zlicytowana dnia 13.01.2015 r. w sprawie KM 941/13, za cenę 220 354, 67 zł.

Postanowieniem z dnia 19.02.2015 r., I Co 2380/12, Sąd Rejonowy w Oławie przysądził własność nieruchomości objętej KW nr (...) na rzecz A. S. (2).

Z ceny sprzedaży został odprowadzony podatek VAT w kwocie 41 205, 53 zł. Pozostała kwota 179 150, 14 zł została powiększona o odsetki wynoszące 383, 38 zł.

Postanowieniem z dnia 31.08.2015 r., I Co 2380/12, Sąd Rejonowy w Oławie zatwierdził sporządzony przez Komornika Sądowego projekt planu podziału sumy 179 533, 52 zł uzyskanej w wyniku egzekucji z nieruchomości dłużnika położonej w J..

W planie podziału została ujęta wierzytelność powodowej spółki w kwocie 229 292, 19 zł, w tym 186 000 zł należności głównej, 35 350, 19 zł odsetek, 5 942 zł kosztów procesu, 2 000 zł kosztów egzekucyjnych, w tym zaliczka.

Na rzecz powoda przypada do wypłaty 2 000 zł w kat. I.

/ dowód: postanowienie z dnia 31.08.2015 r. – k. 266-267; akta sprawy KM 941/13 /

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Powód dochodzi uznania za bezskuteczną wobec niego umowy podziału majątku z dnia 09.08.2012 r. zawartej pomiędzy dłużnikiem powoda W. W. (1) a pozwaną B. W. w części dotyczącej nabycia przez pozwaną udziału wynoszącego 1/2 w prawie własności nieruchomości położonej przy ul. (...) przysługującego dotychczas dłużnikowi W. W. (1).

Zgodnie z art. 527 § 1 kc, gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Umowa o podział majątku wspólnego po ustaniu ustawowej wspólności małżeńskiej zawarta z pokrzywdzeniem wierzyciela może być przez niego zakwestionowana skargą pauliańską (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia

28.04.2008 r., III CK 469/02, (...), oraz wyroki Sądu Apelacyjnego w Katowicach: z dnia 13.05.2014 r., I ACa 58/14, oraz z dnia 18.01.2013 r., V ACa 682/12).

Powód dochodzący uznania czynności za bezskuteczną winien zatem wykazać następujące okoliczności stanowiące przesłanki skutecznej ochrony przy wykorzystaniu

skargi pauliańskiej:

- 1) istnienie wierzytelności przysługującej mu wobec określonego dłużnika,
- 2) dokonania przez tego dłużnika z osobą trzecią będącą pozwanym w sprawie czynności prawnej skutkującej uzyskaniem przez tę osobę korzyści majątkowej,
- 3) pokrzywdzenie wierzycieli wskutek czynności prawnej dłużnika
- 4) dokonanie wskazanej czynności przez dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli,
- 5) złą wiarę osoby trzeciej, czyli jej wiedzę o takim działaniu dłużnika lub możliwości jej uzyskania przy zachowaniu należytej staranności.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie sąd wziął pod uwagę dokumenty przedłożone przez strony oraz znajdujące się w aktach spraw egzekucyjnych i spraw nadzorczych, a także zeznania świadków W. W. (1), M. S. (2) i A. S. (1) oraz zeznania stron. Ocena treści zgromadzonego materiału dowodowego i poczynione na jego podstawie ustalenia faktyczne uzasadniały przekonanie sądu, iż wskazane przesłanki skargi pauliańskiej zostały spełnione.

1) Istnienie wierzytelności.

Powód wykazał, iż jest wierzycielem W. W. (1). Potwierdzają to dokumenty w postaci umowy pożyczki z dnia 01.02.2012 r., nakazu zapłaty Sądu Okręgowego z dnia 15.10.2013 r., X GNC 907/13, tytułu wykonawczego w aktach egzekucyjnych oraz planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości w J. wraz z postanowieniem Sądu Rejonowego w Oławie o zatwierdzeniu tego planu podziału.

Powód wykazał także na podstawie akt postępowania egzekucyjnego, iż wierzytelność wobec W. W. (1) wynikająca z umowy pożyczki potwierdzona nakazem zapłaty nie została zaspokojona i dotychczas prowadzone czynności egzekucyjne takiego zaspokojenia nie gwarantują.

2) Dokonanie czynności prawnej pomiędzy dłużnikiem a osobą trzecią.

Powód zaskarżył umowę o podział majątku wspólnego w części dotyczącej rozporządzenia nieruchomością przy ul. (...). Nieruchomość ta stanowiła składnik majątku wspólnego małżonków W. i B. W. i z chwilą zawarcia przez nich w 2009 r. umowy o ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej stała się przedmiotem współwłasności w częściach ułamkowych. Na mocy wskazanej umowy o podział majątku nieruchomość ta przypadła w całości B. W., czyli udział wynoszący 1/2 w prawie własności tej nieruchomości został przeniesiony z W. W. (1) na B. W., a zatem miało miejsce rozporządzenie składnikiem majątku dłużnika na rzecz osoby trzeciej.

Korzyścią majątkową w rozumieniu art. 527 kc jest nabycie przez osobę trzecią prawa majątkowego, przedstawiającego pewną wartość, przy czym drugorzędne znaczenie ma cena nabycia (por. wyroki Sądu Apelacyjnego w Łodzi: z dnia 23.05.2014 r., I C 1285/13; z dnia 09.04.2014 r., I ACa 1261/13; z dnia 17.07.2013 r., I ACa 222/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 01.10.2013 r., I ACa 405/13). Nie ma zatem znaczenia, że według treści umowy o podział dłużnik miał uzyskać od pozwanej dopłatę w kwocie 370 000 zł. Okoliczność ta może być rozpatrywana w aspekcie pokrzywdzenia wierzyciela.

3) Pokrzywdzenie wierzyciela.

Zgodnie z art. 527 § 2 kc czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

Dłużnik W. W. (1) wyzbył się istotnego składnika swojego majątku w postaci udziału w nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym. Strony w umowie podziału nie określiły odrębnie wartości tej nieruchomości, jak i pozostałych składników majątku wspólnego, poprzestając na określeniu wartości łącznej na 2 400 000 zł. Pozwana przedłożyła operat szacunkowy wskazujący na wartość 813 820 zł, aczkolwiek na dzień 13.08.2014 r., a nie na dzień dokonania podziału. Można jednak przypuszczać, że wartość dwa lata wcześniej nie była znacząco odmienna, a wobec tego założyć, iż w przypadku egzekucji z udziału dłużnika powód uzyskałby, jeżeli nawet nie pełne, to na pewno istotne zaspokojenie.

Wskutek dokonania zaskarżonej czynności powód nie może skorzystać z egzekucji z tego udziału jako środka egzekucyjnego, co oznacza pogorszenie sytuacji wierzyciela i zagrożenie dla możliwości jego zaspokojenia.

Pokrzywdzenie wierzyciela powstaje na skutek takiego stanu majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14.02.2008 r., II CSK 503/07; z dnia 29.06.2004 r., II CK 367/03; z dnia 09.01.2004 r., IV CK 322/02; z dnia 28.11.2001 r., IV CKN 525/00). Sytuacja niemożności skorzystania powodowej spółki z udziału dłużnika w nieruchomości oznacza takie właśnie utrudnienie.

Niewypłacalność dłużnika musi istnieć w chwili wniesienia powództwa oraz w chwili orzekania (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19.04.2013 r., VI ACa 1389/12; wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 18.04.2012, V CSK 183/11; z dnia 16.12.2011 r., V CSK 35/11; z dnia 06.10.2011, V CSK 493/10; z dnia 19.02.2010 r., IV CSK 303/09; z dnia 14.02.2008 r., II CSK 503/07; z dnia 29.06.2004 r., II CK 367/03; z dnia 22.09.2001 r., V CKN 280/00).

O niewypłacalności dłużnika w rozumieniu art. 527 kc świadczy m.in. bezskuteczność przeprowadzonej przeciwko niemu egzekucji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30.04.2014 r., I ACa 153/14). Taka sytuacja zachodzi w relacji pomiędzy powodem jako wierzycielem a dłużnikiem W. W. (1). Wierzytelność, którą powód usiłuje zrealizować od 2013 r., pozostaje niezaspokojona. Postępowanie zabezpieczające zostało umorzone jako bezskuteczne wobec braku majątku dłużnika mogącego podlegać zajęciu. Także w ramach egzekucji z nieruchomości w sprawie KM 941/13 ((...)) powód uzyskał jedynie szczątkowe zaspokojenie. Po stronie powoda jako wierzyciela istnieje zatem stan pokrzywdzenia czynnościami dłużnika. Dla skorzystania przez wierzyciela z akcji pauliańskiej wystarczy wykazanie, że niemożliwe okazało się, wobec stanu majątku dłużnika, zaspokojenie wierzytelności tego wierzyciela (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.01.2000 r., III CKN 554/98).

4) Dokonanie czynności przez dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, jeżeli ma rozeznanie co do tego, że w następstwie dokonanej przezeń czynności ucierpi materialny interes wierzyciela, zazwyczaj poprzez wyzbycie się w całości lub w części majątku nadającego się do egzekucji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.05.2007 r., V CSK 77/07). Wystarczająca jest świadomość dłużnika, że dokonana czynność może stanowić dla ogółu wierzycieli niemożność zaspokojenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.01.2008 r., V CSK 381/07). Z kolei dla przyjęcia takiej świadomości dłużnika wystarczy, aby dłużnik to przewidywał w granicach ewentualności (wyroki Sądu Apelacyjnego w Szczecinie: z dnia 08.05.2013 r., I ACa 113/13, oraz z dnia 22.08.2012 r., I ACa 816/11).

Jak zeznał sam dłużnik, w połowie 2012 r. miał już trudności finansowe, był zadłużony, stanowiące składniki przedsiębiorstwa maszyny, urządzenia, pojazdy, itp. sprzęt, zostały zajęte przez komornika. W lutym 2012 r. zaciągnął pożyczkę u powoda, w kwietniu 2012 r. pożyczkę w spółce (...), obie opiewające na poważne kwoty. Poza tym miał jeszcze innych wierzycieli – osoby fizyczne, a także Urząd Skarbowy i Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Tym samym nie może być wątpliwości, że w dacie dokonywania zaskarżonej czynności W. W. (1) miał pełną świadomość zagrożenia

dla zaspokojenia swoich wierzycieli. Stan takiej świadomości nie musi odnosić się do konkretnego wierzyciela w szczególności powoda, wystarczające jest, że dłużnik liczy się z możliwością niewykonania całości zobowiązań czy wykonania ich tylko w stosunku do niektórych wierzycieli.

Czynność dłużnika nie powoduje pokrzywdzenia wierzycieli, jeżeli dłużnik otrzymał w zamian świadczenie ekwiwalentne, którego przedmiot mógłby zostać wykorzystany na zaspokojenie wierzyciela (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 07.03.2013 r., IV CSK 452/13; z dnia 20.10.2011 r., IV CSK 39/11; z dnia 06.10.2011 r., V CSK 493/10; z dnia 09.04.2010 r., III CSK 273/09; z dnia 05.03.2008 r., V CSK 471/07). Wprawdzie na mocy umowy z dnia 09.08.2012 r. W. W. (1) miał otrzymać od pozwanej 370 000 zł, ale poza samym oświadczeniem dłużnika brak jest dowodu wskazującego na to, że faktycznie suma ta została mu przekazana, a jeżeli nawet miało to miejsce, czy została przeznaczona na zaspokojenie wierzycieli, jeżeli tak, to których i w jakim zakresie. Zupełnie nie wiadomo, dlaczego z otrzymanych środków dłużnik nie rozliczył się czy to z powodem czy ze spółką (...) czy jeszcze z innymi osobami. W przypadku sumy 370 000 zł nie sposób zatem ocenić, czy świadczenie uzyskane od osoby trzeciej może zostać wykorzystane w celu zaspokojenia wierzycieli.

Tym samym dokonanie przez dłużnika podziału majątku umową z dnia 09.08.2012 r. można kwalifikować jako zdziałane ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

5) Świadomość po stronie osoby trzeciej.

Potrzeba wykazania przez powoda istnienia wskazanego stanu świadomości lub możliwości postawienia zarzutu niedochowania należytej staranności po stronie pozwanej została w istocie wyłączona z uwagi na treść domniemania przewidzianego w art. 527 § 3 kc, zgodnie z którym, jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Pozwana jest osobą bliską w rozumieniu powołanego przepisu, jako że pozostaje nadal z dłużnikiem w związku małżeńskim, co – niezależnie od pozostawania małżonków w faktycznej separacji – samo w sobie oznacza istnienie relacji bliskości. Pozwana i dłużnik utrzymują nadal sporadyczne wprawdzie kontakty, ale, jak wynika z zeznań świadków i pozwanej, pomimo podziału majątku pozostała pomiędzy nimi pewna więź o charakterze ekonomicznym, albowiem mąż pozwanej zachował w nieruchomości przy ul. (...) pokój, w którym nadal trzyma swoje rzeczy i od czasu do czasu przebywa, pod tym adresem doręczana jest korespondencja, którą pozwana odbiera i powiadamia męża SMS-em. Pozwana nie potrafiła wyjaśnić, dlaczego pomimo wskazania w akcie notarialnym, że nastąpiło wydanie nieruchomości, jej mąż zachował jeden pokój.

Wskazany stan miał w szczególności miejsce w 08.2012 r., kiedy to doszło do podpisania aktu notarialnego podziału majątku. Pomimo ustanowienia rozdzielności majątkowej w 2009 r. małżonkowie W. utrzymywali stan więzi majątkowej. Tłumaczenie, iż nie mieli świadomości, że konieczne jest dokonanie podziału majątku wspólnego, jest niewiarygodne. Strony miały możliwość uzyskania informacji o dalszych czynności dotyczących majątku wspólnego choćby od notariusza, przed którym złożyli oświadczenie o ustanowieniu rozdzielności majątkowej. Ponadto skoro w istocie obojgu małżonkom – także wobec ustania więzi osobistych, emocjonalnych, nieprowadzenia już wspólnego gospodarstwa domowego – zależało na zniesieniu także więzi majątkowych, to powinni być podjąć wszelkie czynności konieczne do osiągnięcia takiego efektu i zaniechanie tego przed kolejne trzy lata może iuch tylko obciążać.

Obalenie domniemania z art. 527 § 3 kc wymaga nie tylko wykazania, że osoba bliska nie wiedziała o przesłankach do uznania umowy za bezskuteczną, o niewypłacalności dłużnika czy też o działaniu na szkodę wierzycieli, ale także wykazania, że przy zachowaniu wszelkiej należytej staranności nie mogła się o tym dowiedzieć. Pozwana z tego obowiązku nie wywiązała się należycie.

Z zeznań świadków W. W. (1), M. S. (2) i A. S. (1) wynika, że pozwana B. W. jest osobą dociekliwą, wnikliwą, uważną, oszczędną, gospodarną, pilnującą spraw domowych. Córki pozwanej zeznały, że wypytywała ona męża o wyniki prowadzonej działalności, kiedy jego zachowanie (np. powrót do palenia papierosów) wskazywało na jakies problemy.

Po takich pytaniach mąż pozwanej był rozdrażniony, zbywał ją, wspominał o przejściowych trudnościach. Następnie w 2012 r. pozwana odbierała korespondencję do dłużnika, także od organów egzekucyjnych.

Istotne znaczenie ma też sytuacja z dnia 30.03.2012 r. Pozwana przebywała wówczas w sanatorium, dokąd dojechała autobusem. Natomiast tego dnia została odebrana przez męża, który specjalnie po nią przyjechał. Strony już wówczas nie prowadziły wspólnego gospodarstwa domowego, ich stosunki były już od dawna rozluźnione. Oczywiście, nie ma nic dziwnego w tym, że jeden z małżonków pozostających w separacji świadczy drugiemu pomoc w postaci transportu ze szpitala czy podobnej placówki, co może ułatwić czy udogodnić dotarcie chorego do domu i stanowi przejaw zwykłej grzeczności. Jednakże dnia 30.03.2012 r. czynności małżonków nie ograniczyły się do tego powrotu. Bezpośrednio z sanatorium mąż pozwanej udał się z nią do notariusza, gdzie udzieliła mu szerokiego pełnomocnictwa dotyczącego majątku wspólnego, tj. nieruchomości w L.. W ramach tego pełnomocnictwa pozwana upoważniła męża do obciążenia nieruchomości hipoteką na rzecz dowolnego wierzyciela, na dowolnych warunkach, także do złożenia w jej imieniu oświadczenia o poddaniu się egzekucji, wreszcie do reprezentowania w sprawach urzędowych lub sądowych. Pozwana musiała mieć zatem świadomość tego, że istnieje po stronie W. W. (1) poważne zadłużenie wymagające tak istotnego zabezpieczenia, jak zabezpieczenie hipoteczne, albo że zamierza on zaciągnąć takie zobowiązanie i wykorzystać majątek wspólny na potrzeby zabezpieczenia. Pozwana nie zaproponowała, nie zgłosiła sprzeciwu polegającego np. na zasugerowaniu przełożenia tej czynności na późniejszy okres z uwagi na jej stan zdrowia. Zgodziła się na propozycję męża.

Ponadto pozwana wskazała, że już przystępując do aktu notarialnego umowy podziału majątku dowiedziała się o istnieniu obciążeń hipotecznych, czyli o istnieniu zobowiązań dłużnika.

Pozwana należała na ustanowienie rozdzielności majątkowej, a potem na dokonanie podziału majątku mając świadomość, że istnieje zagrożenie powstania zadłużenia związanego z prowadzoną przez jej męża działalnością gospodarczą, która miała znaczny rozmiar – prowadził on duże przedsiębiorstwo budowlane z bazą na własnej nieruchomości, z dużą ilością ciężkiego, specjalistycznego sprzętu, zatrudniając pracowników. Wiedziała, że zaciągał związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa zobowiązania kredytowe, na które wcześniej wyrażała zgodę. Tym samym powinna była dochować szczególnej ostrożności przy wszelkich czynnościach prawnych z udziałem męża. Pozwana nie wykazała jednak, że podjęła takie działania, które w sposób pewny wykluczyłyby jej wiedzę na temat stosunków majątkowych dłużnika, jego zobowiązań i przede wszystkim możliwości zagrożenia dla zaspokojenia wierzycieli. To zaś prowadzi do wniosku, że domniemanie z art. 527 § 3 kc nie zostało skutecznie obalone.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wskazała na składniki majątku dłużnika w postaci ruchomości wchodzących w skład przedsiębiorstwa (...).

Nie zwalnia osoby trzeciej w sprawie ze skargi pauliańskiej wskazanie innego majątku dłużnika. To od wierzyciela bowiem zależy, do jakich składników majątku dłużnika skieruje egzekucję. Niezależnie od tego, sąd uznał za bezskuteczne wskazanie przez pozwaną na składniki majątku dłużnika opisane w odpowiedzi na pozew, wobec czego oddalił wnioski dowodowe zawarte w punktach 5-8 odpowiedzi na pozew. Jak wynika z dokumentów z postępowań egzekucyjnych i zeznań dłużnika W. W. (1), składniki ruchome przedsiębiorstwa zostały zajęte i sprzedane w 2012 r. Pozwana nie wykazała, aby wskazane przez nią rzeczy nadal pozostawały we władaniu dłużnika i faktycznie mogły posłużyć do zaspokojenia wierzycieli. Bez znaczenia pozostaje ewentualna weryfikacja wartości nieruchomości przy ul. (...), a ustalanie wartości nieruchomości w J., która została sprzedana w postępowaniu egzekucyjnym, jest całkowicie bezzasadne.

Sąd oddalił wniosek powoda o zobowiązanie pozwanej do wykazania posiadania środków pieniężnych w kwocie 370 000 zł. Przedmiotem skargi pauliańskiej może być czynność odpłatna lub nieodpłatna, a nadto zaś to w istocie na pozwanej spoczywał ciężar dowodu we wskazanym zakresie. Sąd oddalił jednak również wnioski dowodowe pozwanej zawarte w punktach 2-3 pisma z dnia 29.09.2015 r., albowiem mogły one zostać zgłoszone wcześniej, w szczególności w piśmie z dnia 10.03.2015 r., które zostało złożone jako odpowiedź na pismo powoda z dnia 09.02.2015 r., ponadto

na rozprawie dnia 22.09.2015 r. pełnomocnik pozwanej wnosił jedynie o umożliwienie złożenia pełnomocnictwa z dnia 30.03.2012 r.

Sąd doszedł do przekonania, że wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego w pełni uzasadniają wniosek o spełnieniu przesłanek uznania czynności prawnej za bezskuteczną przewidzianych w art. 527 § 1 kc, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości.

Pozwaną jako przegrywającą sprawę obciąża na podstawie art. 98 kpc obowiązek zwrotu powodowi kosztów procesu obejmujących opłatę od pozwu – 5 000 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika ustalone zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 3 617 zł, tj. łącznie 8 617 zł.

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.